

Hálvhernaðarligu vaktarmenninir á Trapputrøðni

— hava bert loyvi at vísa tær á ein parkeringsbás — um nakar er tøkur!



Meðan avmarkingin innan vápnadubbingina er byrjað, herðast viðurskiptini á parkeringsplássunum á Trapputrøðni!

Hetta noyðdist eg at á-sanna nú ein dagin, tá eg skuldi á Apotekið eftir heilivági, sum var bilagdur dagin fyrri.

Ein vaktarmaður — í hógvu og wienarbreyðum á herðunum, kom leypandi og noktaði mær at seta bilin, har parkeringsplássini við inngongdina vóru, áðrenn SMS legði nýggjar flisar á!

Eg segði hesum góða manni, at eg bert skuldi inn eftir heilivági og at eg als ikki skuldi inn í SMS. Vaktarmaðurin var dani og tosaði óhjálpið mál. Hann rópti eftir mær: »Ve'ðo skriv's op?» — ógvuliga hóttandi.

Eg læt sum einki og hugsaði innantanna, at tað var út av lagi vánaligt, at ein soleiðis skuldi happast fyrri at sleppa inn á almenna Apotekið. Vaktarmaðurin stóð hjá bilinum, meðan eg var burtur einar tveir minuttir og var ikki blíður á lita, tá eg kom til sjóndar.

Hevði danin staðið longri, var eg vis í, at eg hevði fingið ein frammaná — so grummur hann var.

— Í tí eg komi framvið og skal seg meg inn í bilin, letur í vaktarmanninum: »Hvad í helv... bilder du dæ in á forstyr mæ i mit arbejde!».

Eg royndi at sissa meg, og læt enn einaferð sum einki, samstundis sum eg hugsaði, at hetta var sum at koma inn í ein varga heim... Eg hevði bara verið á Apotekinum litla løtu, so tað mátti ikki verið so...

— Tað at eg læt sum einki, gjørdi vaktarmannin púra óðan í høvðinum. Hann rópti inn gjøgnum rútin — alreyður í andlitinum: »Do trænger til psykiatrisk behandling!».

Nú segði hann orðini so rætt, at einhvør, sum kom framvið, kundi skilja tey! — Nú var tað ovboðið, og hesin neyðars dani bleiv skakkur, tá eg, sum trøll í esku, leyp út úr bilinum og bað hann pakka seg haðar, hann fekk lön fyrri at órógva fólk. (peiggjaði høgurmeigin Apotekið).

Støðan var nú so álvarsom, at eg bara biðaði eftir, at vaktarmaðurin fór at sveiggja hondina, sum endaði í einum (altíð) látluriligum wienarbreyði á ómansligu herðum hansara. — Eitt er vist, hugs-

aði eg hetta sekundið, gevur hann mær ein frammaná, so skal hann vera visur í at fáa hann aftur!

— Har stóðu vit bæði, sum tveir óðir tarvar og hugdu, hvør upp á annan. Eitt sindur skemtiligt, helt eg í byrjanini, men sum fráleið og sekundið bleiv eitt sindur longri, hugsaði eg: — Hvat er hetta fyrri ein »heimur» — parkeringspláss við glæstriligu handilshúsinu — Apotekið var fyrri langari tíð síðan fánað í hesum hálvhernaðarliga harðskapi, ein támutan gerandisdag í Havn?

Hetta er ikki fyrstu ferð, eg eri vorðin happað av vaktarmanninum — ella hvat teir eita á Trapputrøðni. Hóast eg ongantíð fari í SMS at keypa, so hevur leiðin verið inn á Apotekið nakrar ferðir í seinastuni.

Hvørja ferð er onkur hending farin fram, tí eg ikki havið góðtikið at koyra í ringrás í leitingini eftir parkeringspláss, rundan um SMS, tá eg ikki havi orindi í handlum har. Av tí at SMS rindar winarbreyðsmonnunum fyrri — ivaleyst vælgiort arbeiði, í royndini at órógva viðskiftafólk á

Apotekinum, so gjørdi eg av at kanna viðurskiptini, hvørjar heimildir hesir menn hava.

Vakthavandi á Politigarðinum sigur, at vaktarmenninir, sum SMS hevur í arbeiði, hava bert eina heimild — nevniliga at vísa fólk á parkeringsbás, um nakar er tøkur! Upp á fyrispurning, um áður-nevndi vaktarmaður hevur heimild at »skriva meg upp», sum hann málbar seg, sigur vakthavandi, at tað hevur verið ein »tóm» hóttan, tí hann als ikki hevur heimild av nøkrum slagi!

Óneyðugt er at viðmerkja, at eg ikki spurdi vakthavandi, um vaktarmaðurin hevði heimild at fáa meg undir psykiatriska viðgerð, men eg kundi ikki lata vera við at imynda mær, hvussu tað er inni í handilshúsinum, tá so illa er státt á parkeringsplássinum!!

Annars upplýsir vakt-havandi á Politigarðinum, at parkeringsskipanin á Trapputrøðni er almenn, t.v.s., at lögreglan og almennu parkeringsvaktirnar hava loyvi at arbeiða á okinum. — Eitt nú við at geva parkeringsbót, skipa ferðsluna o.s.fr.

Eg ringdi eisini á Apo-

tekið at fregnast um, hvørjar reglur er galdandi fyrri viðskiftafólk hjá teimum. Har vistu tey ikki at siga, hvar tey tvey parkeringsplássini uttan fyrri Apotekið vóru farin, nú SMS hevur lagt flisar omaná tey fyrrverandi... Tey eiga bert 12 parkeringspláss til starvsfólkið, hóast tey eru 60 fólk í tali... Tvey parkeringspláss eru til avskipping av vøru o.a. til Apotekið, men hesi pláss eru oftast upptikin av øðrum, verður upplýst á Apotekinum.

Sostatt er ikki eitt parkeringspláss til viðskiftafólk, sum hava orindi á almenna Apotekinum, sum eisini er tað einasta í Havn!

Niðurstøðan er tann, at SMS hevur breitt seg so víða, at bert handilsfyr-tøkurnar á staðnum eru vardar!

At enda kann eg ikki lata vera við at imynda mær, hvussu umstøður-nar verða, um tað eydnast SMS at beina fyrri øllum øðrum handlum í Havn. Kunnu vit vænta okkum at fáa koyrilin frá vaktarmonnunum, tá vit hava

galdið við kassan í SMS, um vit ikki flyta okkum nóg kvikliga? Skulu vit kanska gjalda fyrri at sleppa inn at keypa — fyrri ikki at tosa um, hvussu verður ruðuleikin á parkeringsplássinum tá?

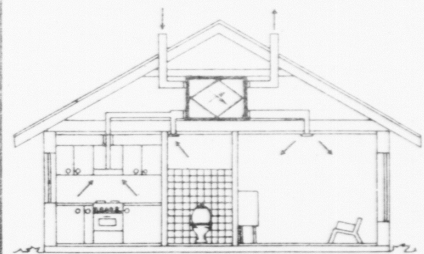
Hetta eru spurningar, sum hoyra heima í eini »Soap» sending í sjón-varpinum, men kortini eisini spurningar, sum myndugleikar á røttum stað eiga at taka sær av. Vónandi lata teir seg ikki happa av hálvhernaðar-ligu privatu vaktarskipanini, sum nú valdar á Trapputrøðni.

Dagny Joensen

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teigunum er, at blaðstjórinn veit, hvør hevur skrivað brovini.

Rein og frísk innanduraluft



P/F **demich**

Postbox 378 - 100 Tórshavn - Tlf. 1 1071

Føroya Arbeðarafelag

Skrivstova felagsins verður ikki opin frá 23. desember 1987 til 4. januar 1988.

Føroya Arbeðarafelag